

TEDENSKESLIK

PRILOGA

DOMOVINI

Leto XVI.

Ljubljana, 21. marca 1940

Štev. 12.

Spet Krist bo vstal

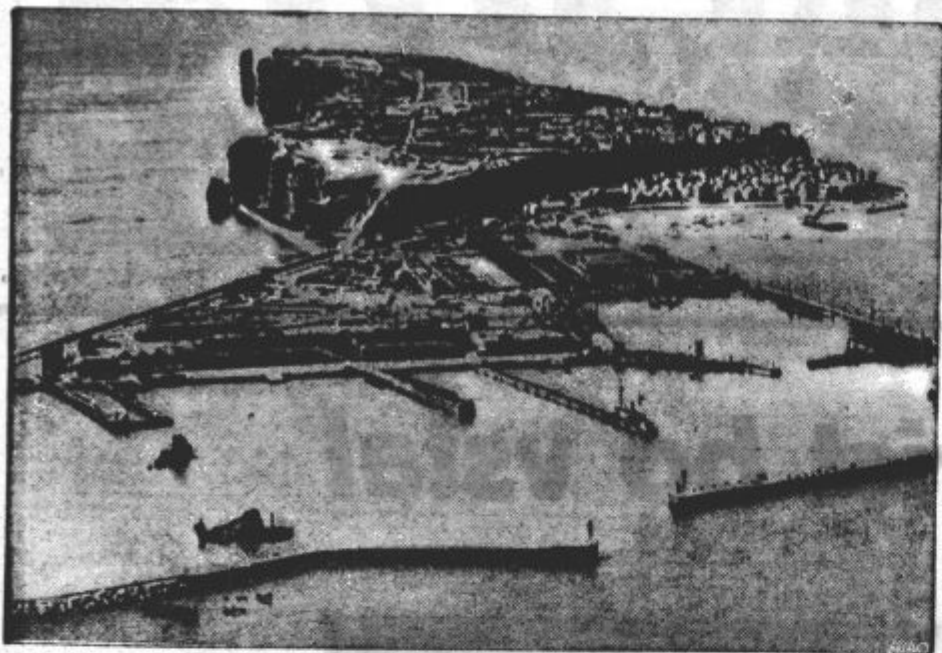

Pousod na novo se budi življenje
Naravno uso prevzelo je ustajenje.
Iz zemlje mlada že rastlina klije,
Spet ptica poje sladke melodije:
Velika noč!

Drugod nekje črniijo pogorišča,
brez križev sveža so grobišča.
Ob možu mož stoji in čaka,
kdaj smrt krvava prikoraka.
Velika noč?

Ti pticam ustvaril si napeve,
rastlinam dal si tople dneve.
Zaman nam žrtva ni bila življenje Tvoje,
Spet pride dan, ko nam srce zapoje:
Velika noč!

Najnovejše

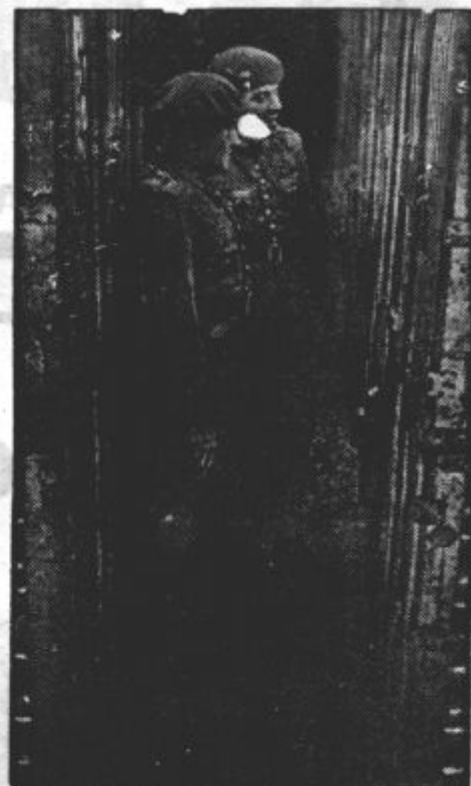
NIEMSKO POMORSKO OPORIŠČE HELGOLAND, kakor ga je posnelo neko angleško vojno letalo na izvidnem poletu

NOVO ANGLEŠKO OROŽJE. Angleška mornarica se je v zadnjem času okrepila s šipom neevrstne torpedovke, ki ji pravijo sleteča mušica. Ta ladja, ki meri v dolžino samo 20 m, je nenavadno gibčna in vozi po morju s brzino do 80 km na uro

MAGINOTOVA LINIJA PODALJŠANA. Listi so nedavno sporočili, da so francoske vojske oblasti podaljšale Maginotovo črto tudi vzdolž belgijske meje. Ta slika kaže

VSE V REDU? Francoski častnik na inspekcijskem obhodu po Maginotovi liniji,

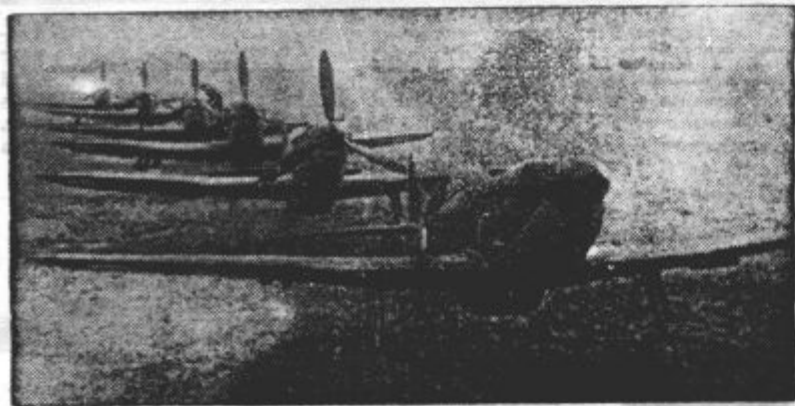

PETROLEJ IN PREMOG. Nemško vlado skrbi v sedanji vojni najbolj uvoz petroleja ter izvoz premoga. Da bi se ti dve važni vprašanji rešili v korist Nemčije, je nemška vlada sklenila sporazum s Rumunijo, zdaj pa se še vedno pogaja s Italijo. Pogajanja vodi vojni strokovnjak za gospodarstvo Nemčije dr. Clodius.

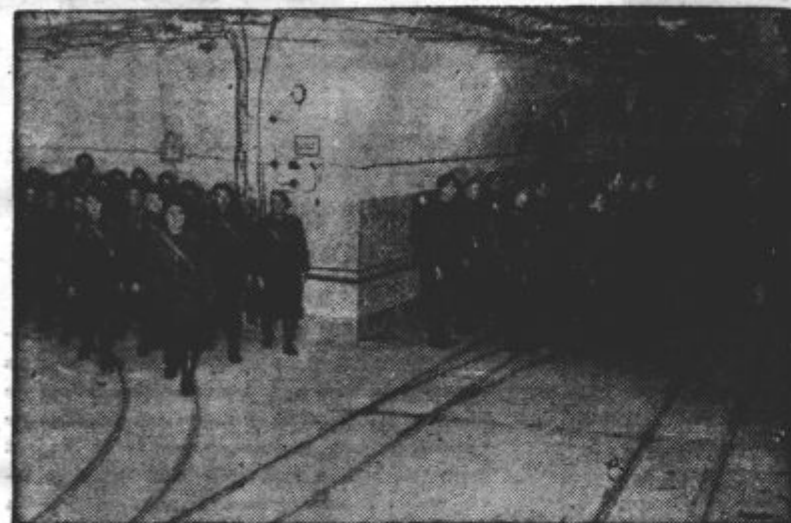

V DESELI BREZ GOSPODARJA. Angliška patrulja na zapuščenem bojišču.

križem sveta

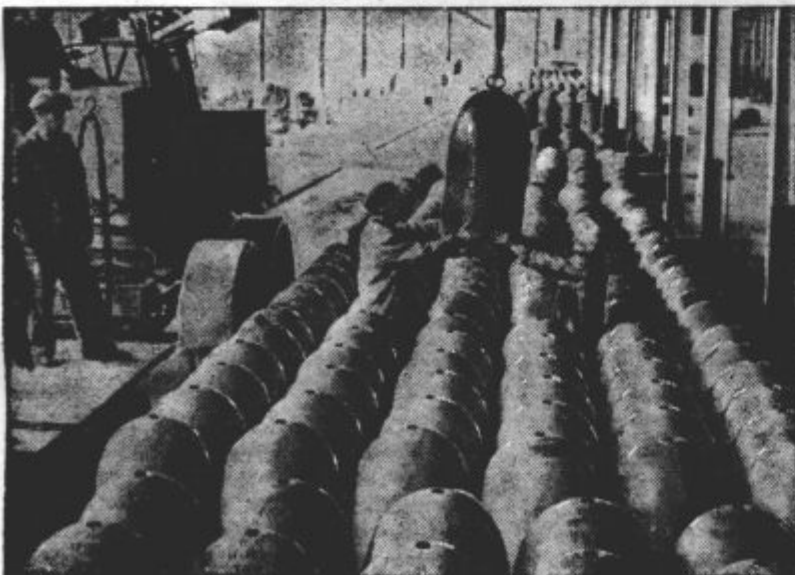
LOVSKA LETALA SE DVIGAJO. Skupina francoskih lovskih letal ob vzletu na proizvodovalno akcijo

IZMENA POD ZEMLJO. Stražni oddelci v Maginotovi liniji

ALARM NA ZAPADNEM BOJIŠČU. Nemški topničarji na Siegfriedovi črti v pripravljenosti

TORPEDA PRIPRAVLJAJO. Pogled v angleško tvornico za torpeda, kjer delajo morilne sredstva v veliki množici na dovolitev

SELEZO ZA VOJNO. V to »pokopališče« starega železa nekje na Francoskem segajo zdaj nepretrgoma železne roke in nakladajo železo za odvoz v tvornice, kjer ga bodo predelali

BALONSKA ZAPORA NA ANGLEŠKEM. Posnetek je bil napravljen v območju znanega mostu pri Firth of Forthu v bližini Edinburgha

KRALJ OGLEDUJE MAGNETICNO MINO. Angleški kralj Jurij VI. ogleduje nemške magnetične mine, proti katerim so iznašli angleški inženjerji učinkovito protisredstvo

Tedenska kronika

Spomenik radgonskim žrtvam in Maistrovim borcem

Nezadovoljen z našo svobodo je le on, ki zanje ni storil in žrtvoval ničesar, in on, ki nam je ne privoščil. Tudi majniške žrtve iz leta 1918, ki so padle v Radgoni, so pričče, da je želja po svobodi rodila močan odpor v duši našega naroda, ki je od dneva do dneva upal v zmago pravice. Z vzklikom »Živela Jugoslavija!« so padli na žrtveniku domovine prvi oznanjevalci svobodne pomladi. Kmalu zatem je prišel težke pričakovani polom stare monarhije. Zopet se je zbrala naša idealna mladina pod vodstvom odločnega generala Maistra, da s svojimi telesi zabarikadira pot do naših lepih Slovenskih gor, do obmejne Gornje Radgone kot važnega slovenskega oporišča na severni državni meji. Mnoge žrtve so padle, slovenska zemlja je pili kri naših borcev, severna meja je zapetena s krvjo naših najboljših sinov. Narodno zavedna Gornja Radgona smatra za svojo dolžnost, da odkrije tem narodnim junakom in borcem za svobodo dostojen spomenik v kraju, kjer počivajo njihove kosti. Spomenik naj opozarja sedanje in poznejše rodove, da je ta meja sveta in naša za vedno.

95 let zglednega naprednega gospodarja Zorka

V Selah pri Dobovi je na Jožefovo obhajal 95. let svoj oče Jože Zorko, njegova zvesta življenjska družica Ana, roj. Znidaršičeva, pa je tudi že letos v januarju dopolnila 84 let. Ta vzorna kmečka dvojica je priča zdrave slovenske trdoživosti. Oče Jože se je leta 1866. udeleževal bojev na Laškem, a leta 1916. je bil že smeraj toliko korenjaka, da je moral spet obleči vojaško suknjo in strašiti breziški most. Vmes je živel življenje poštenega slovenskega kmeta, garal in trpel, se živel, oženil in skrbel za svoj rod. Ženka Ana — vdova Poličeva — mu je prinesla z zvestim srcem in delovno ročico v zakon tudi sina Ivana, ki je danes spoštovan profesor na II. dr. realni gimnaziji v Ljubljani. V drugem zakonu pa so se rodili Zorkovini še štiri otroci. Vse sta vzorno preskrbela. Lojze je prevzel domačo posestvo v Selah, Jože je odšel v Ameriko, kjer si je ustvaril lepo eksistenco in vzdrževal slovensko družino. František

je ugleden obrtnik-pek v Šiški, Tone pa je takisto dobro zasidran trgovski zastopnik v Ljubljani. Kakor je bil oče Jože svoj živ dan vedno trdna in zavedna napredna kmečka korenina, tako so mu tudi sinovi s družinami vzorni naprednjaki. Lojze in Tone sta se tudi borila na Koroškem in dokazala, da sta v krvjo pripravljena potrditi svojo nacionalno zvestobo. Na mnoga leta, vsej spoštovani obitelji pa ob tej priliki najiskrenejšo čestitko!

Jubilej Frana Kocuvana

Pred dnevi je g. Franc Kocuvan, posestnik in zastopnik banke Slavije v Trotkovi pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, v Mariboru v krogu svojih tovarišev in prijateljev praznoval redok jubilej — 40letnico vestnega službovanja. Večer je potekel v znamenju iskrenega priznanja marljivemu in vztrajnemu delavcu, ki kljub sedmim križem napravi vtis še zmerom svežega, zraznanega, bistro v bodočnost zročega moža. Zastopstvo banke Slavije je prevzel že leta 1899 v Negovi, a ko je leta 1904 kupil posestvo v Trotkovi in odprl trgovino pr. i. Sv. Trojici, je prevzel tudi tamošnji krajevni zastop, ki ga še danes vzorno upravlja. Jubilar ima pet sinov, izmed katerih sta dva šolska upravitelja, eden sreski kmetijski referent, najstarejši pomaga opravljati domače posestvo, najmlajši pa obiskuje meščansko šolo. G. Kocuvan je daleč naokrog znan in spoštovan kot čvrst, kremenit značaj in človek trdnega, doslednega prepričanja, ki je na košljivi postojanki ob severni meji zmerom zastavil celega moža. Bil je član bivšega okrajnega zastopa pri Sv. Lenartu, župan trotkove občine in nad 20 let občinski odbornik. Leta 1928 je ustanovil gasilsko društvo pri Sv. Benediktu, pri katerem še danes vodi tajniške posle. Vrlemu možu tudi naše tople čestitke!

Matevž Ferfolja +

Dve leti sta minili, kar smo se spomnili vrliga kraškega rojaka Matevža Ferfolje ob njegovi 80letnici. Rodil se je v Dobrodo leta 1858. kot sin ugledne kmečke rodbine. Težka je bila borba s kraškimi grizami, zemlja preveč siromašna, da bi nudila kruha do sita, pa se je podjeten Matevž odpravil s trebuhom za kruhom — prišel je s kupčijo, peč je prepotoval poštotokrat vse Slovenijo in Hrvatsko, od trga do trga, z silavo vztrajnostjo si je

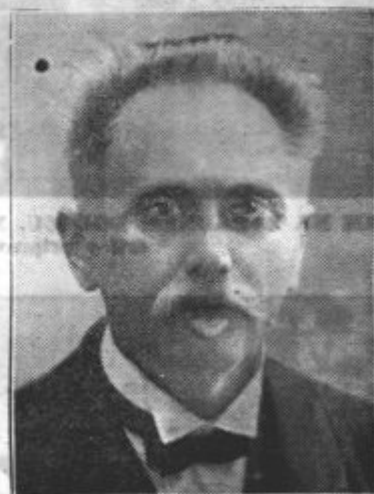
pridobil lepo premoženje. Po svetovni vojni se je preselil v bližnji trg Ronke, kjer je imel lepo posestvo. Vendar pa je ostal še vedno navezan na Dobrodo, kjer se je ob nedeljah rad pomudil v družbi rojakov, ki so ga val globoko spoštovali. Blag mu spomin!

Umrla je najstarejša Radečanka

Terezija Vrankarjeva, mati Viktorja Vrankarja, mizarskega mojstra in zavednega Sokola v Radečah. Vrankarjeva mama je bila v 93. letu. V poslednjem času jo je mučila zlasti nadiha, kar jo je najbrž spravilo tudi v grob. Njeno življenje je bilo en sam delovni dan. V mladosti je bila večkrat lačna ko sita. Samo v največjih praznikih je imela juho in meso. Alkoholnih pijač ni pila. Mnogo je delala na polju ali pa se trudila s postrežbo v Radečah in Ljubljani. Imela je šest bratov, ki pa so pomrli že pred mnogimi leti. Njena teta Jožefa Kilarjeva je edina ućakala 104 leta. Vse do zadnjega je gospa Vrankarjeva opravljala domača dela, zlasti je mnogo pletla za sina in vnuke. Naj počiva v miru! Preostalih naše iskreno soćalje!

Prof. Emerik Beran +

V Ljubljani je umrl eden naših najbolj zaslužnih glasbenikov, profesor in skladatelj g. Emerik Beran. Pokojnik je bil čeh iz Brna. Već let je deloval na češkem učiteljsku v Brnu, odkoder je prišel na mariborsko učiteljsko kot profesor glasbe. Od leta 1928. do 1936. je bil profesor za čelo na ljubljanskem konservatoriju. Pokojnik je bil odličan glasbeni pedagog in skladatelj, ki je vse svoje velike sposobnosti posvetil dviganju slovenskega zborovskega petja in si prav posebej stekel velikih zaslug za razvoj naše komorne glasbe. Njegovemu spominu čast, rodbini pa lekreno soćalje!